

manua|en

SVERIGES DATAVETARES SÅNGBOK

V1111101111

Denna förträffliga oersättliga Manual tillhör:

Redaktör: ?
Grafisk formgivare: ?
Logotyp: Jens Bohlin
Producerad med X_YTEX
v1.0: 1994-11-21 (1000 exemplar)
v1.1: 1996-01-02 (1000 exemplar)
v2.001: 2001-11-15 (1000 exemplar)
v11111011111: 2015-??-?? (1200 exemplar)
Tryckeri: Lyxo AB

FÖRORD

ost

FÖRORD från v2.001

ost

FÖRORD från v1.0

Detta är en gemensam sångbok för samtliga datavetare i Sverige; C i Lindköping, DVP i Uppsala och C i Umeå. Vi har genom denna bok fått ytterligare en sak gemensamt.

Att skapa en gemensam sångbok har diskuterats flera gånger, jag minns att kontakter tog under 100-köret 1990 eller var det 1991? Saker som händer under 100-kör är inget man minns, utan saker som man senare tror sig har hänt?! Den gången brakade arbetet samman efter några veckor. Men idén levde kvar och gav 3 (eller 4) år senare detta som resultat.

Sångboken bygger på “DVL:s Lilla blå v3.0 β ” som aldrig kan bli tryckt, innan arbetet kom igång för att skapa denna bok. Dock skall sägas att denna bok är betydligt större än “Lilla blå v3.0 β ”, omkring 200 sidor för att inte vara exakt.

När *manualen* trycks i december 1994 är boken den största sångbok som finns runt om i vårt rike! Ok Psalm-boken är större, men inte lika roligt att ha på gasquer!

Vi som varit ansvariga för denna bok, har försökt att i så stor utsträckning som möjligt att få med melodier, låtarnas ursprung, och hur man skall sjunga. Allt för att underlätta för folk som inte är i kontakt med lika mycket sånger som vissa av oss andra.

Det är många som har hjälpt till med denna bok, inte enbart datavetare utan även personer från helt andra linjer och orter, jag vill rikta ett speciellt tack till Er.

Manualens generalgenomsjungning ägde rum på Strålsnäs herrgård den 18 November 1994, då vi avnjöt en underbar rådjursmiddag. På denna sittning sjöng vi så mycket vi orkade och hade efter ca 4 timmar traverserat ca 40 sånger.

Med på denna sångboksgenomsjungning och därav lika (o)ansvariga som jag till de eventuella felen var, *Micke Liljeblad, Mats Hägglund, Jakob Engblom, Pär Mattsson, Martin Davidson, Anders Jackson, Björn Knutsson, Måns Engmem, Måns af Klercker, Jonas Högström, Calle Englund, Andreas Gref* och sist jag själv.

Innan jag kommer till alla som skall tackas vill jag bara nämna att en sångbok är till för att sjungas ur, detta betyder inte att man behöver sjunga. Följande personer är jag evigt(?) tacksam till;

Anders Jansson
Bertil Spolander
Björn Torkelsson
Göran Svensson
Ingela Ljungkvist
Jens Bohlin
Jonas Högström
Måns af Klercker
Pär Mattson

Anders Wilhelm
Björn Knutsson
Erik Åhlin
Håkan Lindholm
Jan-Olof Flink
Joakim Thörnkvist
Lars Hägglund
Olof Appelblad

Dessutom vill jag tacka alla som lusläst boken, sammt alla Ni som gjorde förhandsbeställningar. Det finns säkert många andra som jag missat och jag är precis lika tacksam till er som alla andra!

Om ni har några bidrag eller saker som kan vara värda att rätta till så skicka dessa till någon av festerierna nedan;

Piraya klubben	piraya@ts.umu.se
Klubbverket	dvl-klubbverket@student.docs.uu.se
CC	cc@cyd.liu.se

Till sist, kom ihåg att hela sångboken och fellista finns på: <http://www.ts.umu.se/~manualen/>

Umeå den 21 November 1994

NeNNe

TRAVERSERING

Genom hela denna bok gäller följande traverseringsregler. I sånger där en försångare eller dylikt skall sjunga ensam används fet text. Ifall något speciellt såsom en handling inträffar vid ett ord, så används (kursiv), där ordet för handling eller beteende står inom (). En sådan handling gäller oftast maximalt raden ut. Ifall en längre förklaring behövs kursiveras texten. Beskrivningen finns sedan efter sångens slut. I denna beskrivning kan mycket annat matnyttigt finnas, läs den gärna.

I vissa sånger skall könen sjunga olika rader, i dessa sånger används ♂ för manligt kön och där kvinnligt kön skall sjunga används givetvis då ♀.

Då det ibland kan förekomma lokala variantioner på vissa sånger, så används en vertikal linje i högra kanten för att markera att detta är olika alternativ. Ibland betyder linjen att det är raderna som är alternativen, och ibland betyder linjen att det är olika versalternativ. Men den kloke läsaren förstår säkert när vad är vad.

För att göra allt ännu svårare så skall man oftast sjunga med stark stämma där VERSALER används, men observera att man inte alltid skall göra detta. Vem har sagt att det skall vara lätt?

INNEHÅLL

Av tradition	15
Datavetarvisor	23
Snapsvisor	27
Ölvisor	29
Vinvisor	31
Avecvisor	33
Gasquevisor	35
Säsongsvisor	37
Svenska visor	39
Osvenska visor	41
Phulavisor	43
Register	45

Av tradition

DU GAMLA, DU FRIA

Du gamla, Du fria, Du fjällhöga nord
Du tysta, Du glädjrika sköna!
Jag hälsar Dig, vänaste land uppå jord,
||: Din sol, Din himmel, Dina ängder gröna. :||

Du tronar på minnen från fornstora dar,
då ärat Ditt namn flög över jorden.
Jag vet att Du är och Du blir vad du var.
||: Ja, jag vill leva jag vill dö i Norden. :||

Jag städs vill dig tjäna mitt älskade land,
din trohet till döden vill jag svära.
Din rätt, skall jag värna, med håg och med hand,
||: din fana, högt den bragderika bära. :||

Med Gud skall jag kämpa, för hem och för härd,
för Sverige, den kära fosterjorden.
Jag byter Dig ej, mot allt i en värld
||: Nej, jag vill leva jag vill dö i Norden. :||

Text: Richard Dybeck, 1844

Sveriges nationalsång av tradition sedan 1866.

De två sista verserna sjungs sällan.

STUDENTSÅNGEN

Sjungom studentens lyckliga dag
låtom oss fröjdas i ungdomens vår!
Än klappar hjärtat med friska slag
och den ljusnande framtid är vår.
Inga stormar än i våra sinnen bo
hoppet är vår vän, och vi dess löften tro,
när vi knyta förbund i den lund,
där de härliga lagrarna gro,
där de härliga lagrarna gro,
Hurra!

Svea vår moder hugstor och skön,
manar till bragd som i fornstora dar,
vinkar med segerns och ärans lön,
med den skörd utan strid man ej tar.
Aldrig slockna då känslans rena brand,
aldrig brista må trohets helga band,
så i gyllene frid som i strid.
Liv och blod för vårt fädernesland!
Liv och blod för vårt fädernesland!
Hurra!

Text: Herman Säterberg, 1851

Musik: Prins Gustaf

O, GAMLA KLANG- OCH JUBELTID

Melodi: Oh alte Burschenherrlichkeit

O gamla klang och jubeltid
ditt minne skall förbliva
och än åt livets bistra strid,
ett rosigt skimmer giva.
Snart tystnar allt vårt yra skämt,
vår sång blir stum, vårt glam förstämt.
O, jerum, jerum, jerum.
O, quae mutatio rerum!

Var äro de som kunde allt,
blott ej sin ära svika.
Som voro män av äkta halt
och världens herrar lika?
De drogo bort från vin och sång
till vardagslivets tråk och tvång.
O, jerum, jerum, jerum.
O, quae mutatio rerum!

(Filosofer)	Den ene vetenskap och vett in i scholares mängder,
(Jurister)	Den andre i sitt anlets svett på paragrafer vränger,
(Teologer)	en plåstrar själen, som är skral,
(Medicinare)	en lappar hop dess trasiga fodral;
(Alla)	O, jerum, jerum, jerum, O, quae mutatio rerum!

Men hjärtat i en sann student,
 kan ingen tid förfrysa.
 Den glädjeeld, som där har tänt,
 hans hela liv skall lysa.
 Det gamla skalet brustit har
 men kärnan finnes frisk dock kvar,
 och vad han än må mista,
 den skall dock aldrig brista!

Så sluten, bröder, fast vår krets,
 till glädjens värn och ära!
 Trots allt vi tryggt och väl tillfreds,
 vår vänskap trohet svära.
 Lyft bägar'n högt, och klinga vän!
 De gamla gudar leva än
 ||: bland skålar och pokaler :||

Text: August Lindh, 1925

Musik: Eugen Höfling, 1825

Vid "kärnan" dunkas näven i bordet en gång. Den sista versen sjungs stående samt stående på stolen, efter sista versen sjungits sätter sig ingen åter till bords.

UNDER SVEA BANÈR

Under Svea Banér Himlen seger oss ger;
Då för Konung och Land Äran lyfter sin hand.
Ännu Svearnes mod sif bereder en Stod
Utaf Lagrarne höjd, fast besglad mes blod.
Himlen gifve oss frid!
Men om den icke vinne utan vapen och strid,
Blifve Segern då vår, ögat offre sin tår
Den som faller, ock rätta till vår tacksamhet får.

Text: Samuel Ödmann

Musik: Johann Christian Friedrich Haeffner

Anses vara den första upsaloensiska studentsången. Musiken hade skrivits tidigare som soldatkör till Hæffners opera "Renaud" (1801).

Framfördes första gången, mitt under kriget mot Ryssland, den 24 oktober 1808. Detta skedde vid en uppvaktning för fältmarskalkten Klingspor på genomresa från Finland till Stockholm som gästade landshövding Uppsala slott. Uppsalas studenter marscherade då upp till slottet. Sångerna gick i täten och sjöng denna sång.

Datavetarvisor

Datavetare är skapande människor

Datavetare skapar. De skapar nya program som världen aldrig sett tidigare, för att låta datorer göra saker som de aldrig gjort tidigare. De forskar fram nya kunskaper och öppnar nya fält för framtidens forskning. Datavetare skapar de verktyg som gör det möjligt att lösa nya problem. Nya programmeringsspråk, nya beräkningsverktyg, bättre kompilatorer, bättre databaser, nya operativsystem, bättre utvecklingsverktyg, distribuerade system... Listan kan göras hur lång som helst.

Datavetenskapens handfasta mål är att förbättra den programvara som vi kör på våra datorer. Vad som krävs är att programmen gör vad de skall (korrekthet), att de inte gör fel om något oförutsett inträffar (pålitlighet), och att de arbetar effektivt (effektivitet). Dessutom skall programmen utvecklas på ett effektivt sett.

Ur "Vad är en datavetare egentligen"

BlurGel nr 0, 1995

THE BASIC SONG*Melodi: Mors lilla Olle*

```
10 LET oss nu fatta i våra glas  
20 INPUT en klunk utav det som där has  
30 IF du fått nog THEN till 50 min vän  
40 ELSE GOTO-baka till 10 igen  
50 END
```

*Inledande radnummer sjungs ej. I övrigt följs kommandon, ex.
drick vid "INPUT en klunk..."*

Snapvisor

Ölvisor

Vinvisor

Avecvisor

Gasquevisor

Säsongsvisor

Svenska visor

Osvenska visor

Phulavisor

Register

TITEL och FÖRSTARADEN REGISTER

Symboler

10 LET oss nu fatta i våra glas, 25

D

DU GAMLA, DU FRIA, 16

O

O, GAMLA KLANG- OCH JUBELTID, 18

S

Sjungom studentens lyckliga dag, 17

STUDENTSÅNGEN, 17

T

THE BASIC SONG, 25

U

UNDER SVEA BANÈR, 20

